

Audycja Nr 86 Temat: „Święty Szczepan”, 16 sierpień 2008

Witamy naszych drogich słuchaczy w audycji „Wczoraj, Dziś i Na Wieki”, Ireneusz Kołacz, Przemysław Merski i Tadeusz Żurek, przedstawią państwu dobrze nam wszystkim znaną, bohaterską postać Nowego Testamentu, jaką był św. Szczepan, pierwszy męczennik chrześcijański. - Kiedy Jezus począł czynić i uczyć, „*Aż do dnia onego, którego dawszy rozkazanie Apostołom, które był przez Ducha Świętego obrał, wzięty jest w górę*”. Dz.Ap.1:2. Jedenastu apostołów powróciło do Jerozolimy z Góry zwanej Oliwną. A gdy przybyli do tego świętego miasta pokoju, udali się do znanego im pomieszczenia na piętrze, tam, gdzie najprawdopodobniej spożywali ostatnią wieczerzę wraz ze swoim Nauczycielem. Św. Łukasz, uczeń i towarzysz Ap. Pawła w Ks. Dziejów Ap.1:14, pisze, że wszyscy ci, trwali jednomyślnie w modlitwie wraz z niewiastami i z Marią matką Jezusa, i z braćmi jego. I stanął apostoł Piotr wśród około stu dwudziestu zebranych osób i przemówił, przypominając im, co napisano w księdze Psalmów o Judaszu, który stał się przywódcą tych, co pojмали Jezusa: „*Niech siedziba jego stanie się pusta i niech nikt nie mieszka w niej. A urząd jego niech weźmie inny*”. Znając dalszą historię, wiemy, że apostołowie modląc się rzucili los między dwóch wyznaczonych przez siebie uczniów Jezusa, a los padł na Macieja i dołączyli go do grona jedenastu apostołów. Następnie dowiadujemy się, że w dniu Zielonych Świąt, kiedy wszyscy oni byli razem, powstał nagle z nieba szum, jakby wiejącego gwałtownego wiatru, i napełnił cały dom gdzie siedzieli. I napełnieni zostali wszyscy Duchem Świętym.

Dalej, w Dziejach Ap.6:1-10 czytamy: „*A w owym czasie, gdy liczba uczniów wzrastała, wszczęło się szemranie hellenistów przeciwko Żydom, że zaniedbywano ich wdowy przy codziennym usługiwaniu. Wtedy dwunastu, zwoławszy wszystkich uczniów, rzekli: Nie jest rzeczą słuszną, żebyśmy zaniedbali słowo Boże, a usługiwali przy stołach. Upatrzcie tedy, bracia, spośród siebie siedmiu mężów, cieszących się zaufaniem, pełnych Ducha Świętego i mądrości, a ustanowimy ich, aby się zajęli tą sprawą; my zaś pilnować będziemy modlitwy i służby Słowa. I podobał się ten wniosek całemu zgromadzeniu, i wybrali Szczepana, męża pełnego wiary i Ducha Świętego, i Filipa, i Prochora, i Nikanora, i Tymona, i Parmena, i Mikołaja, prozelitę z Antiochii; tych stawili przed apostołami, którzy pomodlili się i włożyli na nich ręce. A Słowo Boże rosło i poczet uczniów w Jerozolimie bardzo się pomnażał, także znaczna liczba kapłanów przyjmowała wiarę. A Szczepan, pełen łaski i mocy, czynił cuda i znaki wielkie wśród ludu. Niektórzy zaś z synagogi, zwanej libertyńską, oraz z synagog Cyrenejczyków i Aleksandryjczyków, a również z Cylicji i Azji, wystąpili, rozprawiając ze Szczepanem. Lecz nie mogli sprostać mądrości i Duchowi, z którego natchnienia przemawiał*”.

Z zapisów biblijnych dowiadujemy się, że św. Szczepan, był jednym z siedmiu diakonów pierwotnego Kościoła, wybranym do sprawowania opieki nad wdowami i ubogimi, których w tym czasie w Izraelu było sporo. Św. Szczepan był mężem pełnym wiary i Ducha Świętego oraz łaski i mocy pochodzącej od Boga. Odważnie i gorliwie przytaczał prorocтва i głosił Ewangelię Chrystusową, czyniąc znaki i cuda, w których to rzeczach starszyzna żydowska nie mogła mu sprostać, i dlatego podburzywszy lud, postawili w Sanhedrynie fałszywych świadków przeciwko niemu i oskarżając Szczepana o bluźnierstwo przeciwko świątyni i Prawu, doprowadzili do jego ukamienowania. Sanhedryn to Instytucja Prawno-religijna w Jerozolimie, składająca się z 71-członków. W trakcie rozprawy przed Sanhedrynem, kiedy

Szczepan wygłaszał swoje sławne kazanie obronne, wykazując słuchającym bardzo dobrą znajomość proroctw biblijnych i historię swego narodu, on mówił: Dzieje Apostolskie 7:51-52, 54-60. „*Ludzie twardego karku i opornych serc i uszu, wy zawsze sprzeciwiacie się Duchowi Świętemu, jak ojcowie wasi, tak i wy! Któregoż z proroków nie prześladowali ojcowie wasi? Pozabijali też tych, którzy przepowiedzieli przyjście Sprawiedliwego, którego wy teraz staliście się zdrajcami i mordercami*”. „*Słuchając tego, wpadli we wściekłość i zgrzytali na niego zębami. On zaś, będąc pełen Ducha Świętego, utkwivszy wzrok w niebo, ujrzał chwałę Bożą i Jezusa stojącego po prawicy Bożej i rzekł: Oto widzę niebiosa otwarte i Syna Człowieczego stojącego po prawicy Bożej. Oni zaś podnieśli wielki krzyk, zatkali uszy swoje i razem rzucili się na niego. A wypchnąwszy go poza miasto, kamienowali. Świadkowie zaś złożyli szaty swoje u stóp młodzieńca, zwanego Saulem. I kamienowali Szczepana, który się modlił tymi słowy: Panie Jezu, przyjmij ducha mego. A padłszy na kolana, zawołał donośnym głosem: Panie, nie policz im grzechu tego. A gdy to powiedział, skonał*”.

Historia ta, Chociaż nie jest przyjemną, ale jest prawdziwą, i całe nieszczęście w tym, że ludzie przez tak długie wieki nie wyciągnęli i nadal nie wyciągają właściwych wniosków z przytoczonych wydarzeń.- Jeszcze dzisiaj wielu chrześcijan z powodu wierności, jest gromionych, obmawianych i odrzucanych od towarzystwa, ale oni wszyscy wydają świadectwo prawdzie, tak jak robił to Św. Szczepan. - Popatrzmy wokół siebie, zagłębmy do naszych serc i umysłów, przeanalizujmy nasze poglądy, nasze utarte już wierzenia, i poświęćmy pewien czas na analizę tego, co od dzieciństwa nam wpajano. – Czy to wszystko, co wiemy o Bogu, o Naszym Zbawicielu o tym, co nas czeka po śmierci, - czy wszystko to jest prawdą? – Czy te wywody mają podstawę Słowa Bożego? – Św. Szczepan w swoim przemówieniu do członków Sanhedrynu, głosił prawdę, opierając swoje wywody na Prawie Mojżeszowym i Prorokach. My dzisiaj mamy dużo obszerniejszą literaturę biblijno-religijną, możemy również korzystać z Nowego Testamentu, w którym Pan Jezus i Apostołowie zostawili nam zasady myśli i postępowania. Ale tylko od nas samych zależy czy sięgniemy po tę literaturę, i czy z modlitwą i prośbą do Boga, będziemy się nad nią zastanawiać. Członkowie „*Sanhedrynu*”, słuchając przemowy Szczepana, jak czytamy; „*wpadli we wściekłość i zgrzytali na niego zębami. On zaś, będąc pełen wiary i mocy i pełen Ducha Świętego, utkwivszy wzrok w niebo, ujrzał chwałę Bożą i Jezusa stojącego po prawicy Bożej*”.

Szczepan to człowiek o niezwykłych walorach dobroci i wrażliwości, podobnie jak Jezus, na pamięć odczytuje przed najwyższą radą w Jerozolimie historię Starego Testamentu i wskazuje błędy i fakty wydarzeń z przeszłości. Pokazuje, że składanie ofiar w Świątyni, już się zakończyło i że zmartwychwstały Jezus, jest tym pozafiguralnym Barankiem złożonym na okup za grzech Adamowy, na Którego baranek egipski był tylko figurą. Ap. Paweł przychodzi nam z pomocą, mówiąc; Żyd.10:4 „*Jest, bowiem rzeczą niemożliwą, aby krew wołów i kozłów mogła gładzić grzechy*”. Ale Jan Chrzyciel, kiedy ujrzał Jezusa idącego do niego, powiedział o nim: „*Oto Baranek Boży, który gładzi grzech świata*”. Ew. Jana 1:29. Kiedy nadeszła ostatnia faza życia Szczepana, przeżywana na wzór męki Jezusa, powierzył on Panu Jezusowi swego ducha i modlił się, aby grzech jego zabójców nie był im policzony. – Po zabiciu Szczepana pierwszego męczennika dla Chrystusa, rozpoczęło się w Jerozolimie prześladowanie uczniów Jezusa, pierwsze w dziejach Kościoła. Dzieje Ap. 8:1. Stało się ono powodem, który skłonił pierwotnych chrześcijan do ucieczki z

Jerozolimy i doprowadził do rozproszenia, a ci, którzy się rozproszyli, głosili w drodze Ewangelię Chrystusową. Prześladowanie i rozproszenie, które po nim nastąpiło przyczyniło się do jeszcze większego rozwoju chrześcijaństwa. W ten sposób Ewangelia szerzyła się w Samarii w Fenicji oraz w Syrii, aż po wielkie miasto Antiochię, gdzie według zapisu św. Łukasza po raz pierwszy zabrzmiało określenie; Chrześcijanie. Dzieje Ap. 11:26.

Zwróćmy jeszcze uwagę na odważną postawę Szczepana i tą jego sławną mowę przed członkami najwyższej rady w Izraelu, którzy nie chcieli słyszeć prawdy o Jezusie, na którego wydali wyrok śmierci, przyjmując słowa Szczepana jako bluźnierstwo. - Szczepan, był człowiekiem mądrym i pobożnym, a przy tym pokornym i znającym Prawo Mojżeszowe; dlatego zdawał sobie dobrze sprawę, że jego szczere i prawdziwe wyznanie, sprowadzi mu śmierć. Ale nie lękał się ludzi, bo będąc uczniem Jezusowym, pamiętał słowa swego Nauczyciela zapisane przez Ew. Mat. 10:26-28, 32,33. „*Przeto nie bójcie się ich; albowiem nie ma nic ukrytego, co by nie miało być ujawnione, ani nic tajnego, o czym by się dowiedzieć nie miano. Co mówię wam w ciemności, opowiadajcie w świetle dnia; a co słyszycie na ucho, głoscie na dachach. **I nie bójcie się tych, którzy zabijają ciało, ale duszy zabić nie mogą**”.* „*Każdego, więc, który mię wyzna przed ludźmi, i Ja wyznam przed Ojcem moim, który jest w niebie; ale tego, kto by się mnie zaparł przed ludźmi, i Ja się zaprę przed Ojcem moim, który jest w niebie*”.

Szczepan najprawdopodobniej pochodził z diaspory greckojęzycznej, jego imię po grecku wymawia się Stephanos, a oznacza, „*wieniec*”; jest to słowo, które po latach napisze młody wówczas człowiek, świadek a możliwe również inspirator kamienowania Szczepana: 2Tym.4:8 „*A teraz oczekuje mnie wieniec sprawiedliwości, który mi w owym dniu da Pan, sędzia sprawiedliwy, a nie tylko mnie, lecz i wszystkim, którzy umiłowali (sławne) przyjście Jego*”. Wieniec jest symbolem odznaczenia, zasługi, względnie wyróżnienia - w dawnych czasach imiona bardzo pasowały do charakterów ludzkich i takim właśnie wyróżniającym się charakterem był Św. Szczepan, człowiek, umiejący wybaczyć i modlić się za swoich oprawców. - Prawdziwe wybaczenie musi mieć swoje źródło w szczerej postawie współczucia i miłości, pozbawionej egoizmu, zarozumiałości i pychy. Możemy zauważyć, że za przykładem Pana Jezusa, postawę taką posiadał diakon Szczepan, pierwszy męczennik Kościoła, który będąc kamienowany przez rozgniewany tłum, jak czytamy: „*A padłszy na kolana, zawołał donośnym głosem: **Panie, nie policz im grzechu tego***”. Jedynie pełna miłości postawa charakteru, rozwinięta na Boskie podobieństwo miłosierdzia, mogła wywołać wypowiedzenie takich słów, w stosunku do swych nieprzyjaciół. –

Ponieważ nasz czas przybliży się do końca, dzieląc się z naszymi słuchaczami tym wspaniałym przykładem wiary, pełnej miłości w służbie dla Ewangelii i współbraci, oraz odwagi w dawaniu świadectwa o Chrystusie, życzeniem naszym jest, aby za przykładem św. Szczepana, taka sama wiara, miłość i mądrość Boża jednoczyła wszystkich kroczących drogą za Jezusem. – Podajemy również adres naszej strony internetowej; www.polishbiblestudents.com a przez następne pół godziny będziemy czekać na rozmowy z wami pod numerem telefonu 9415-1923 . Dobranoc państwu !